

І в чоловічих руках голка оживає

Чоловіки люблять дивитися футбол, рибалити, смачно поїсти, керувати автомобілем, люблять красивих жінок і ще багато-багато іншого. Але який чоловік може похвалитись тим, що вміє вишивати? Для Юрія Стрільця, жителя Великих Межиріч, вишивання є улюбленим захопленням уже понад 12 років. Сьогодні він учительноє, займається господарством і попри швидкий темп життя неодмінно знаходить час для вишивки.

“Уперше вишивати, - розповідає Юрій, - почав у шкільні роки. Це були ще не зовсім умілі і досконалі

сам відбивати візерунки. Перший рушник з'явився на світ у 2001 році, відтоді вишивати Юрій не покидає.

Здебільшого всі рушники вишиті великим хрестиком, часом – гладдю.

Молодий вишивальник відходить від традиційних червоно-чорних та коричневих кольорів і надає перевагу зеленому. Багато його робіт виконані у зелених відтінках.

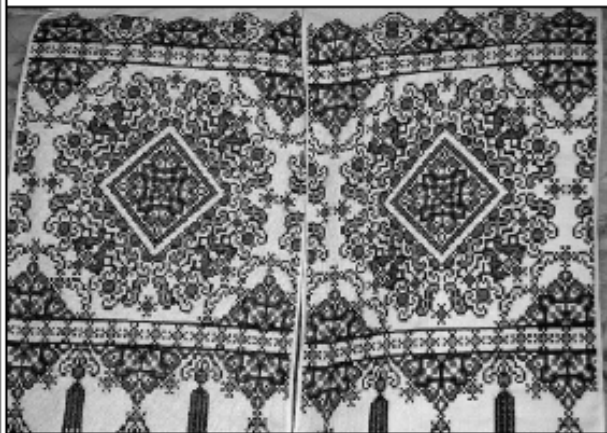
Вишиває не лише для власної колекції, а й на замовлення. У середньому рушник коштує від 180 грн і вище. Особливо попит зростає у період одружень. Розповідає, що доводилося

неодноразово прокидатися удосвіта, аби завершити рушник до весілля. Ось уже понад 30-ти наречених пар стали на весільні рушники, вишиті Юрієм Стрільцем. Окрім рушників у творчому доробку є серветки, картини, вставки у подушки. Кілька

його робіт прикрашають стіни та ікони Межирізької Петропавлівської церкви.

І хоча Юрій працює вчителем, навчаючи географії, історії та правознавства, проте знаходить час для участі у різних районних та обласних конкурсах. Лауреат конкурсу “Вишите серце Батьківщини”, “Землі моєї самоцвіти”, “Різдвяні передзвони”, “Музейні гостини”. Нагороджений грамотами, дипломами, подарунками. Каже, що поки що єдиний чоловік-вишивальник, який бере участь у таких заходах і перший хлопець у родині, який має до цього хист. Уміє володіти голкою та ниткою. Своім талантом і майстерністю молодий учитель радо ділиться із вихованцями. Протягом кількох років очолював гурток “Чарівна голка” у школах сіл Іванівка та Мала Совпа.

Юрій Стрільць залишається вірним своєму захопленню уже довгий час. Вишиває частіше взимку, коли у селян з'являється більше вільних

дитячі роботи. За допомогою голки і ниток з'являлися слова “Вітаю” на святкових листівках для мами. Творчого наставника чи вчителя, який би навчив опанувати цю майстерність не було”. З часом почав шукати орнаменти, пробував

хвилин. Говорить, що вишивання заспокоює, дає можливість подумати, а ще, так би мовити, затягує. “Це як ігри, як читання книжок чи плетіння бісером. Кожен сам знаходить своє захоплення і обирає те, що ближче до душі”, - зазначає він.

Оксана Вознюк